Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B ►C1 EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG ◄

(EUT L 158, 30.4.2004, s. 7)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 1195/2006 av den 18 juli 2006	L 217	1	8.8.2006
►M2	Rådets förordning (EG) nr 172/2007 av den 16 februari 2007	L 55	1	23.2.2007
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 323/2007 av den 26 mars 2007	L 85	3	27.3.2007
►M4	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009	L 87	109	31.3.2009
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 304/2009 av den 14 april 2009	L 96	33	15.4.2009
►M6	Kommissionens förordning (EU) nr 756/2010 av den 24 augusti 2010	L 223	20	25.8.2010
►M7	Kommissionens förordning (EU) nr 757/2010 av den 24 augusti 2010	L 223	29	25.8.2010

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 229, 29.6.2004, s. 5 (850/2004)

▼B

▼C1

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 850/2004

av den 29 april 2004

om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([2]), och

av följande skäl:

(1) Denna förordning gäller främst miljöskydd och skyddet av människors hälsa. Den rättsliga grunden är därför artikel 175.1 i fördraget.

(2) Gemenskapen är allvarligt oroad över de fortsatta utsläppen av långlivade organiska föroreningar i miljön. Dessa kemiska ämnen sprids över internationella gränser långt från utsläppsplatsen, motstår nedbrytning och bioackumuleras genom näringskedjan, och utgör en hälso- och miljörisk. Det krävs därför nya åtgärder för att skydda människors hälsa och miljön mot dessa föroreningar.

(3) I enlighet med sitt miljöansvar undertecknade gemenskapen den 24 juni 1998 protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om långlivade organiska föroreningar, nedan kallat ”protokollet”, och den 22 maj 2001 Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar, nedan kallad ”konventionen”.

(4) De största bristerna i gemenskapens nuvarande lagstiftning om långlivade organiska föroreningar är att det saknas eller endast finns ofullständig lagstiftning om förbud mot framställning och användning av de kemikalier som för närvarande finns upptagna i förteckningarna, att det saknas regler för att lägga till ytterligare långlivade organiska föroreningar till förteckningarna över ämnen som skall förbjudas, begränsas eller elimineras och att det saknas regler för att förbjuda framställning och användning av nya ämnen som uppvisar samma egenskaper som långlivade organiska föroreningar. Inga mål för utsläppsminskningarna har fastställts på gemenskapsnivå, och de aktuella utsläppsinventeringarna omfattar inte alla källor till långlivade organiska föroreningar.

([1]) EUT C 32, 5.2.2004, s. 45.

([2]) Europaparlamentets yttrande av den 26 februari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 26 april 2004.

▼C1

(5) För att gemenskapen skall kunna fullgöra sina åtaganden enligt protokollet och konventionen på ett enhetligt och effektivt sätt krävs en gemensam ramlagstiftning för åtgärderna för att främst eliminera framställning, utsläppande på marknaden och användning av avsiktligt framställda långlivade organiska föroreningar. Hänsyn bör dessutom tas till långlivade organiska föroreningars egenskaper inom ramen för gemenskapens berörda arbeten med bedömning och godkännande.

(6) Samordning och enhetlighet bör säkras då bestämmelserna i Rotterdam- ([1]), Basel- ([2]) och Stockholmskonventionerna genomförs på gemenskapsnivå och då gemenskapen deltar i arbetet att utveckla en internationell strategi för kemikaliehantering (Strategic Approach to International Chemicals Management, SAICM) inom ramen för FN.

(7) Med hänsyn till att bestämmelserna i denna förordning stöds av den försiktighetsprincip som fastställs i fördraget, med erinran om princip 15 i Rio-deklarationen om miljö och utveckling och mot bakgrund av behovet av att, när det är möjligt, eliminera utsläppen av långlivade organiska föroreningar i miljön bör gemenskapen i vissa fall införa strängare kontrollåtgärder än dem som följer av protokollet och konventionen.

(8) De kontrollåtgärder som är nödvändiga beträffande framställning, utsläppande på marknaden och användning av de angivna ämnena, samt kontrollåtgärderna beträffande befintliga och nya kemikalier och bekämpningsmedel som uppvisar samma egenskaper som långlivade organiska föroreningar, skulle i framtiden lämpligen kunna genomföras genom den föreslagna REACH-förordningen. Utan att det påverkar tillämpningen av den framtida REACH-förordningen och eftersom det är viktigt att dessa åtgärder för kontroll av de ämnen som finns upptagna i förteckningen i konventionen och protokollet genomförs så snart som möjligt bör emellertid dessa åtgärder tills vidare genomföras genom denna förordning.

(9) De flesta av de långlivade organiska föroreningar som anges i protokollet och konventionen får varken släppas ut på marknaden eller användas i gemenskapen till följd av förbuden i rådets direktiv 79/117/EEG av den 21 december 1978 om förbud mot att växtskyddsprodukter som innehåller vissa verksamma ämnen släpps ut på marknaden och används ([3]), och rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ([4]). Om gemenskapen skall kunna fullgöra sina åtaganden enligt protokollet och konvention och minimera utsläppen av långlivade organiska föroreningar, måste emellertid även framställningen av dessa ämnen förbjudas och undantagen begränsas till ett minimum så att de endast beviljas när ett ämne fyller en väsentlig funktion inom ett visst användningsområde.

([1]) Konventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel.

([2]) Konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskfall.

([3]) EGT L 33, 8.2.1979, s. 36. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

([4]) EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/21/EG (EUT L 57, 25.2.2004, s. 4).

▼C1

(10) Export av ämnen som omfattas av konventionen och export av lindan regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 av den 28 januari 2003 om export och import av farliga kemikalier ([1]).

(11) Framställning och användning av hexaklorcyklohexan (HCH), inbegripet lindan, omfattas av restriktioner genom protokollet, men förbjuds inte helt. Ämnet används fortfarande i vissa medlemsstater och det är därför inte möjligt att omedelbart förbjuda all befintlig användning. HCH har dock skadliga egenskaper och kan medföra risker vid utsläpp i miljön, varför framställning och användning bör begränsas till ett minimum för att slutligen, senast vid utgången av 2007, förbjudas helt.

(12) Utgångna och oavsamt hanterade lager av långlivade organiska föroreningar kan utgöra en allvarlig hälso- och miljörisk, t.ex. genom att mark och grundvatten förorenas. Gemenskapen bör därför anta bestämmelser som är mera långtgående än konventionens. Lager av förbjudna ämnen bör hanteras som avfall och lager av ämnen som fortfarande får framställas eller användas bör anmälas till myndigheterna och övervakas noga. I synnerhet befintliga lager som består av eller innehåller förbjudna långlivade organiska föroreningar bör behandlas som avfall snarast möjligt. Om andra ämnen i ett senare skede förbjuds skall även lagren av de ämnena omedelbart destrueras och inga nya lager bör upprättas. Med hänsyn till de problem vissa av de nya medlemsstaterna har, bör lämpligt ekonomiskt och tekniskt bistånd tillhandahållas genom gemenskapens befintliga finansiella instrument, såsom sammanhållningsfonden och strukturfonden.

(13) I enlighet med kommissionens meddelande om gemenskapens strategi för dioxiner, furaner och polyklorerade bifenyler ([2]) och i enlighet med protokollet och konventionen bör utsläppen av långlivade organiska föroreningar, som är oavsiktliga biprodukter av industriella processer, kartläggas och minskas så fort som möjligt i syfte att, om genomförbart, slutligen elimineras. Lämpliga nationella handlingsprogram som omfattar alla källor och åtgärder, även sådana som omfattas av befintlig gemenskapslagstiftning, bör så snart som möjligt upprättas och genomföras i syfte att fortlöpande minska utsläppen på ett kostnadseffektivt sätt. Lämpliga verktyg bör i detta syfte utvecklas inom ramen för konventionen.

(14) Med beaktande av meddelandet bör lämpliga program och mekanismer upprättas som kan ge tillräckliga data om förekomsten av dioxiner, furaner och polyklorerade bifenyler i miljön. För detta behövs dock lämpliga verktyg som kan användas under ekonomiskt och tekniskt genomförbara förhållanden.

([1]) EUT L 63, 6.3.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 775/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 27).

([2]) EGT C 322, 17.11.2001, s. 2.

▼C1

(15) Enligt konventionen skall långlivade organiska föroreningar i avfall förstöras eller omvandlas på ett irreversibelt sätt till ämnen som inte uppvisar samma egenskaper, om inte andra hanteringsmetoder är att föredra ur miljömässig synpunkt. Eftersom gemenskapens avfallslagstiftning saknar detaljerade bestämmelser om sådana ämnen bör sådana bestämmelser införas i denna förordning. För att en hög skyddsnivå skall kunna uppnås bör gemensamma gränser för ämnenas koncentrationsnivå i avfall fastställas före den 31 december 2005.

(16) Det är viktigt att vid källan identifiera och särskilja avfall som består av, innehåller eller förorenats med långlivade organiska föroreningar i syfte att minimera spridningen av dessa kemikalier till annat avfall. I rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ([1]) fastställs gemenskapsregler för hantering av farligt avfall vilka ålägger medlemsstaterna att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kräva att en inrättning eller ett företag som bortskaffar, återvinner, insamlar eller transporterar farligt avfall inte blandar olika kategorier av farligt avfall eller blandar farligt avfall med icke farligt avfall.

(17) Enligt konventionen skall varje part upprätta en genomförandeplan för sina åtaganden enligt konventionen. Medlemsstaterna bör göra det möjligt för allmänheten att delta i utarbetandet av deras genomförandeplaner. Eftersom gemenskapen och medlemsstaterna delar ansvaret för åtagandena bör genomförandeplaner upprättas både på nationell nivå och på gemenskapsnivå. Samarbete och informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaternas myndigheter bör uppmuntras.

(18) I överensstämmelse med både konventionen och protokollet bör parterna informera varandra om långlivade organiska föroreningar. Informationsutbyte med tredje länder som inte är parter till dessa överenskommelser bör också uppmuntras.

(19) Allmänheten är ofta inte medveten om vilka faror långlivade organiska föroreningar innebär för nuvarande och framtida generationers hälsa och för miljön, framför allt i utvecklingsländerna, varför det behövs omfattande information för att öka allmänhetens försiktighet och för att få stöd för restriktioner och förbud. I överensstämmelse med konventionen bör program för allmänt medvetande om långlivade organiska föroreningar, särskilt för de mest utsatta grupperna, samt utbildning av arbetstagare, vetenskapsmän, lärare samt teknisk personal och ledningspersonal främjas och underlättas i tillämpliga fall.

([1]) EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.9.1994, s. 28).

▼C1

(20) Kommissionen och medlemsstaterna bör på begäran och inom ramen för tillgängliga resurser samarbeta för att vid lägligt tillfälle ge lämpligt tekniskt bistånd utformat främst för att öka förmågan i utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi att genomföra konventionen. Tekniskt bistånd bör inbegripa utveckling och användning av lämpliga alternativa produkter, metoder och strategier, bland annat rörande användning av DDT för bekämpning av smittospridare, vilket enligt konventionen endast kan användas i enlighet med Världshälsoorganisationens rekommendationer och riktlinjer och när lokalt säkra, effektiva och överkomliga alternativ inte finns tillgängliga i det berörda landet.

(21) De åtgärder som vidtas för att minska utsläppen av långlivade organiska föroreningar bör utvärderas regelbundet. Medlemsstaterna bör därför regelbundet rapportera till kommissionen, särskilt om utsläppsinventeringar, anmälda lager och framställning och utsläppande på marknaden av ämnen som är underkastade restriktioner. Kommissionen bör i samarbete med medlemsstaterna utarbeta ett gemensamt format för medlemsstaternas rapporter.

(22) Enligt konventionen och protokollet kan parterna föreslå internationella åtgärder beträffande andra ämnen, och följaktligen kan ytterligare ämnen komma att införas i överenskommelserna, varvid denna förordning bör ändras på motsvarande sätt. Vidare bör de befintliga posterna i förordningens bilagor kunna ändras, bland annat för att anpassas till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(23) Då förordningens bilagor ändras för att införa ytterligare avsiktligen framställda långlivade organiska föroreningar upptagna i protokollet eller konventionen, bör ämnena endast i undantagsfall och om det är vederbörligen motiverat införas i bilaga II, i stället för i bilaga I.

(24) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(25) För att garantera insyn, opartiskhet och enhetlighet vid genomförandet bör medlemsstaterna fastställa regler om påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, och se till att bestämmelserna tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, eftersom underlåtenhet att följa bestämmelserna kan leda till att människors hälsa och miljön skadas. Information om överträdelser av bestämmelserna i denna förordning bör, om lämpligt, offentliggöras.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼C1

(26) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skydda miljön och människors hälsa från långlivade organiska föroreningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av dessa föroreningars gränsöverskridande påverkan, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(27) Med beaktande av ovanstående bör direktiv 79/117/EEG ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Med beaktande av bland annat försiktighetsprincipen är syftet med denna förordning att skydda människors hälsa och miljön mot långlivade organiska föroreningar genom att förbjuda, så snart som möjligt avskaffa, eller begränsa framställning, utsläppande på marknaden och användning av ämnen som omfattas av Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar, nedan kallad ”konventionen”, eller 1998 års protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om långlivade organiska föroreningar, nedan kallat ”protokollet”, samt att minimera i syfte att så snart som möjligt, om genomförbart, eliminera utsläpp av sådana ämnen, och genom att upprätta bestämmelser om avfall som består av, innehåller eller är förorenade med något av dessa ämnen.

2. Artiklarna 3 och 4 skall inte tillämpas på avfall som består av, innehåller eller är förorenat med något av de ämnen som anges i bilagorna I eller II.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) utsläppande på marknaden: att tillhandahålla eller göra tillgänglig till tredje part, mot betalning eller gratis, varvid import till gemenskapens tullområde också skall anses som utsläppande på marknaden,

b) artikel: ett föremål som består av ett eller flera ämnen eller beredningar som vid tillverkningen ges en särskild form, yta eller utformning som är av större betydelse än föremålets kemiska sammansättning för föremålets slutliga funktion,

▼C1

c) ämne: ämnen i enlighet med definitionen i artikel 2 i direktiv 67/548/EEG ([1]),

d) preparat: preparat i enlighet med definitionen i artikel 2 i direktiv 67/548/EEG,

e) avfall: avfall i enlighet med definitionen i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG ([2]),

f) bortskaffande: bortskaffande i enlighet med definitionen i artikel 1 e i direktiv 75/442/EEG,

g) återvinning: återvinning i enlighet med definitionen i artikel 1 f i direktiv 75/442/EEG.

Artikel 3

Kontroll av framställning, utsläppande på marknaden och användning

1. De ämnen som anges i bilaga I får inte framställas, släppas ut på marknaden eller användas, varken för sig, i beredningar eller som beståndsdelar i artiklar.

2. De ämnen som anges i bilaga II får framställas, släppas ut på marknaden eller användas, för sig, i beredningar eller som beståndsdelar i artiklar, endast på de villkor som anges i den bilagan.

3. Medlemsstaterna och kommissionen skall inom ramen för bedömnings- och godkännandesystemen för befintliga och nya kemikalier och bekämpningsmedel enligt gällande gemenskapslagstiftning beakta kriterierna i punkt 1 i bilaga D till konventionen, samt vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera befintliga kemikalier och bekämpningsmedel och förhindra att nya kemikalier och bekämpningsmedel som uppvisar långlivade organiska föroreningars egenskaper, framställs, släpps ut på marknaden eller används.

Artikel 4

Undantag från kontrollåtgärderna

1. Artikel 3 skall inte tillämpas på

a) ämnen som används för laboratorieforskning eller som referensstandard,

b) ämnen som förekommer som oavsiktliga spårföroreningar i ämnen, beredningar eller artiklar.

2. Artikel 3 skall inte tillämpas på ämnen, vilka förekommer som beståndsdelar av artiklar som framställts före eller på denna förordnings ikraftträdandedag, förrän sex månader efter förordningens ikraftträdande.

Artikel 3 skall inte tillämpas på ämnen som förekommer som beståndsdelar av artiklar som redan används före eller på denna förordnings ikraftträdandedag.

En medlemsstat som får kännedom om sådana artiklar som avses i första och andra stycket skall omedelbart underrätta kommissionen om dessa.

([1]) Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT 196, 16.8.1967, s. 1). Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003.

([2]) Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, 25.7.1975, s. 39). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼C1

När kommissionen mottagit underrättelsen eller på annat sätt fått kännedom om artiklarna skall den, i lämpliga fall, underrätta konventionens sekretariat utan dröjsmål.

3. En medlemsstat som vill tillåta att ämnen som anges i del A i bilaga I eller i del A i bilaga II framställs och används som intermediärer i slutna system på avgränsade platser fram till den tidpunkt som anges i bilagorna skall underrätta konventionens sekretariat.

Underrättelse får ske endast om

a) bilagan redan uttryckligen anger att sådan framställning och användning får tillåtas,

b) framställningsprocessen omvandlar ämnet till ett eller flera ämnen som inte uppvisar långlivade organiska föroreningars egenskaper,

c) det inte förväntas att människor eller miljö kommer att utsättas i någon betydande utsträckning för ämnet vid dess framställning och användning, vilket skall framgå av bedömningen av det slutna systemet i enlighet med direktiv 2001/59/EG ([1]).

Underrättelsen skall även vidarebefordras till övriga medlemsstater och kommissionen, och skall innehålla uppgifter om faktisk eller beräknad total framställning och användning av ämnet, information om processen i det slutna systemet på den avgränsade platsen, samt slutproduktens halt av icke-omvandlad och oavsiktlig spårförorening av den långlivade organiska föroreningen.

De tidpunkter som avses i första stycket får ändras om konventionens sekretariat, efter upprepade underrättelser från medlemsstaten, uttryckligen eller underförstått ger sitt samtycke i enlighet med konventionen till fortsatt framställning och användning under ytterligare en tid.

Artikel 5

Lager

1. Den som innehar lager som består av eller innehåller ämnen som anges i bilaga I eller bilaga II, och som inte får användas, skall hantera lagret som avfall i enlighet med artikel 7.

2. Den som innehar lager större än 50 kg som består av eller innehåller ämnen som anges i bilaga I eller bilaga II, och som får användas, skall informera den ansvariga nationella myndigheten i den medlemsstat där lagret finns om lagrets beskaffenhet och storlek. Informationen skall lämnas senast tolv månader efter ikraftträdandet av denna förordning och av ändringar till bilaga I eller II, och därefter årligen fram till dess att den begränsade användningen av ämnet inte längre är tillåten enligt bilaga I eller bilaga II.

Innehavaren skall hantera lagren på ett säkert, effektivt och miljömässigt godtagbart sätt.

([1]) Kommissionens direktiv 2001/59/EG av den 6 augusti 2001 om anpassning till tekniska framsteg för tjugoåttonde gången av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT L 225, 21.8.2001, s. 1).

▼C1

3. Medlemsstaterna skall övervaka användning och hantering av anmälda lager.

Artikel 6

Minskning, minimering och eliminering av utsläpp

1. Medlemsstaterna skall, i enlighet med sina åtaganden under konventionen och protokollet, inom två år efter det att denna förordning har trätt ikraft upprätta och kontinuerligt uppdatera utsläppsinventeringar för de ämnen som anges i bilaga III med avseende på utsläpp i luft, vatten och mark.

2. Varje medlemsstat skall, som en del av sin nationella handlingsplan, till kommissionen och de övriga medlemsstaterna överlämna en handlingsplan för kartläggning, bestämning och minimering i syfte att, så snart som möjligt och när det är genomförbart, uppnå en eliminering av de totala utsläppen i enlighet med sina åtaganden under konventionen.

Handlingsplanen skall innehålla åtgärder för att främja utveckling, och när det anses vara lämpligt, föreskriva om användning av alternativa eller modifierade material, produkter och processer för att förhindra bildande och utsläpp av de ämnen som anges i bilaga III.

3. När medlemsstaterna bedömer förslag om uppförande av nya anläggningar eller om betydande förändringar i befintliga anläggningar där processer används som leder till utsläpp av kemikalier upptagna i bilaga III, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/61/EG ([1]), skall de i första hand beakta alternativa processer, tekniker eller metoder som är lika användbara och genom vilka bildande och utsläpp av de ämnen som anges i bilaga III undviks.

Artikel 7

Avfallshantering

1. Producenter och innehavare av avfall skall göra rimliga ansträngningar för att, när så är möjligt, förhindra att avfallet förorenas med ämnen som anges i bilaga IV.

2. Trots vad som sägs i direktiv 96/59/EG ([2]) skall avfall som består av, innehåller eller förorenats med ämnen som anges i bilaga IV bortskaffas eller återvinnas utan oskäligt dröjsmål, i enlighet med del 1 i bilaga V, på ett sätt som garanterar att de långlivade organiska föroreningar förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt så att återstående avfall och utsläpp inte uppvisar långlivade organiska föroreningars egenskaper.

Vid ett sådant bortskaffande eller en sådan återvinning får varje ämne som anges i bilaga IV skiljas från avfallet, om detta ämne sedan bortskaffas i enlighet första stycket.

([1]) Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26). Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

([2]) Rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (EGT L 243, 24.9.1996, s. 31).

▼C1

3. Bortskaffnings- eller återvinningsmetoder som kan leda till att ämnen som anges i bilaga IV återvinns, återanvänds, återtas eller materialåtervinns skall vara förbjudna.

4. Genom undantag från punkt 2

▼M4

a) får avfall som innehåller eller förorenats med ämnen som anges i bilaga IV bortskaffas eller återvinnas på annat sätt som är förenligt med tillämplig gemenskapslagstiftning, förutsatt att ämnena förekommer i en mängd som understiger den koncentrationsnivå som anges i bilaga IV. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.3. Till dess att koncentrationsgränserna fastställts i enlighet med ett sådant förfarande får den behöriga myndigheten i en medlemsstat anta eller tillämpa koncentrationsnivåer eller särskilda tekniska krav beträffande bortskaffande och återvinning av avfall som avses i denna punkt,

▼C1

b) får medlemsstaten eller den behöriga myndighet som medlemsstaten utsett, i undantagsfall, tillåta att avfall som anges i del 2 i bilaga V och som innehåller eller förorenats med ämnen som anges i bilaga IV upp till de koncentrationsnivåer som skall fastställas i del 2 i bilaga V, hanteras på annat sätt som är förenligt med en metod som anges i del 2 i bilaga V under förutsättning att

i) den berörda innehavaren, på ett tillfredsställande sätt, har visat för den ansvariga myndigheten i den berörda medlemsstaten att dekontaminering av avfallet med avseende på de ämnen som anges i bilaga IV inte varit möjlig, och att destruktion eller irreversibel omvandling av de långlivade organiska föroreningarna enligt bästa miljöpraxis och bästa tillgängliga teknik inte är att föredra ur miljösynpunkt och att den ansvariga myndigheten därefter har godkänt den alternativa metoden,

ii) denna metod är förenlig med gällande gemenskapslagstiftning och villkor som anges i de relevanta ytterligare åtgärder som avses i punkt 6,

iii) den berörda medlemsstaten har meddelat övriga medlemsstater och kommissionen om sitt godkännande och skälen för detta.

5. ►M4 Koncentrationsnivåerna i bilaga V, del 2 ska fastställas av kommissionen för de syften som anges i punkt 4 b i den här artikeln. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.3. ◄

Tills dessa nivåer har fastställts

a) får den ansvariga myndigheten anta eller tillämpa koncentrationsnivåer eller särskilda tekniska föreskrifter för sådant avfall som behandlas i punkt 4 b,

b) skall den berörda innehavaren, om avfall behandlas i punkt 4 b, meddela den ansvariga myndigheten om förekomsten av långlivade organiska föroreningar i avfallet.

▼C1

6. Kommissionen får, när det är lämpligt och med hänsyn till den tekniska utvecklingen, gällande internationella riktlinjer och beslut, samt eventuella godkännanden som beviljats av en medlemsstat eller den ansvariga myndighet som medlemsstaten i enlighet med punkt 4 och bilaga V utsett, vidta ytterligare åtgärder i samband med genomförandet av denna artikel. Kommissionen skall utarbeta en mall för medlemsstaternas rapportering i enlighet med punkt 4 b iii. Sådana åtgärder skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

7. Kommissionen skall före den 31 december 2009, med beaktande av den internationella och tekniska utvecklingen, se över undantagen i punkt 4 och framför allt bedöma om de är att föredra ur miljösynpunkt.

Artikel 8

Genomförandeplaner

1. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella genomförandeplaner skall de i enlighet med gällande nationella förfaranden ge allmänheten möjlighet att på ett tidigt stadium och på ett effektivt sätt delta i denna process.

2. När medlemsstaten har antagit sin nationella genomförandeplan i enlighet med sina åtaganden i konventionen skall den omedelbart sändas till kommissionen och övriga medlemsstater.

3. Vid förberedelserna av genomförandeprogrammen skall kommissionen och medlemsstaterna vid behov utbyta information om innehållet i dessa program.

4. Kommissionen skall inom två år från denna förordnings ikraftträdande upprätta en plan för genomförande av gemenskapens åtaganden enligt konventionen.

När kommissionen har antagit gemenskapens genomförandeplan skall kommissionen omedelbart sända den till medlemsstaterna.

Kommissionen skall i förekommande fall granska och uppdatera gemenskapens genomförandeplan.

Artikel 9

Övervakning

Kommissionen och medlemsstaterna skall i nära samarbete upprätta lämpliga program och mekanismer som överensstämmer med den aktuella tekniska nivån, för att regelbundet få fram jämförbara övervakningsdata om förekomsten av dioxiner, furaner och polyklorerade bifenyler, enligt definitionen i bilaga III, i miljön. Vid upprättandet av sådana program och mekanismer skall den utveckling som sker inom ramen för protokollet och konventionen beaktas på lämpligt sätt.

Artikel 10

Informationsutbyte

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall underlätta och genomföra informationsutbyte inom gemenskapen och med tredje länder om minskning, minimering eller eliminering, när det är genomförbart, av framställningen, användningen och utsläppen av långlivade organiska föroreningar och om alternativ till sådana ämnen, varvid alternativens risker och de ekonomiska och sociala kostnaderna förknippade med dem skall specificeras.

▼C1

2. Beträffande långlivade organiska föroreningar skall kommissionen och medlemsstaterna, om lämpligt, främja och underlätta följande:

a) Program för att öka medvetenheten, där föroreningars effekt på hälsan och miljön samt deras alternativ skall ingå och där även minskning och eliminering av framställning, användning och utsläpp av sådana föroreningar skall tas upp. Programmen skall särskilt riktas till

   i) politiskt ansvariga och beslutsfattare,

   ii) särskilt utsatta grupper.

b) Information till allmänheten.

c) Utbildning för arbetstagare, vetenskapsmän, lärare samt teknisk personal och ledningspersonal.

3. Information om människors hälsa och säkerhet och om miljön skall, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ([1]), inte anses vara konfidentiell. Kommissionen och de medlemsstater som utbyter annan information med ett tredje land skall skydda eventuell konfidentiell information enligt överenskommelse parterna emellan.

Artikel 11

Tekniskt bistånd

I enlighet med artiklarna 12 och 13 i konventionen skall kommissionen och medlemsstaterna samarbeta för att vid lägligt tillfälle kunna lämna lämpligt tekniskt och ekonomiskt stöd till utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi för att, på begäran och inom ramen för tillgängliga resurser och med beaktande av deras särskilda behov, hjälpa dem att utveckla och förbättra sin förmåga att helt och fullt uppfylla sina åtaganden enligt konventionen. Sådant stöd får också kanaliseras genom icke-statliga organisationer.

Artikel 12

Rapportering

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år informera kommissionen om tillämpningen av denna förordning, inbegripet information om överträdelser och påföljder.

2. Medlemsstaterna skall årligen ge kommissionen statistik över faktisk eller beräknad total framställning och utsläppande på marknaden av de ämnen som anges i bilagorna I eller II.

3. Inom tre år från den dag då denna förordning träder i kraft, och vart tredje år därefter, skall medlemsstaterna ge kommissionen

a) en sammanfattning av den information om lager som inkommit i enlighet med artikel 5.2,

b) en sammanfattning av de utsläppsinventeringar som upprättats i enlighet med artikel 6.1,

c) en sammanfattning av de i enlighet med artikel 9 insamlade uppgifterna om förekomsten av dioxiner, furaner och polyklorerade bifenyler i miljön, såsom det anges i bilaga III.

([1]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼C1

4. Vad beträffar de uppgifter och information som medlemsstaterna skall tillhandahålla i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 skall kommissionen i förväg utarbeta ett gemensamt format i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

5. Med de intervall som konventionens partskonferens fastställer skall kommissionen sammanställa och till konventionens sekretariat vidarebefordra en rapport, grundad på den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med punkt 2, om de ämnen som anges i konventionen.

6. Kommissionen skall vart tredje år utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning, och skall göra en sammanställning som består av dels denna rapport, dels den information som redan finns att tillgå i EPER (det europeiska registret över förorenande utsläpp), inrättat genom beslut 2000/479/EG ([1]) och i CORINAIR:s utsläppsinventering inom ramen för EMEP (Co-operative Programme for Monitoring and Evaluation of the Long-Range Transmission of Air Pollutants in Europe - samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av den långväga spridningen av luftföroreningar i Europa) samt den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med punkterna 1, 2 och 3. Rapporten skall innehålla information om tillämpning av undantag som avses i artikel 7.4. En sammanfattning av sammanställningen skall lämnas till Europaparlamentet och rådet samt göras tillgänglig för allmänheten utan dröjsmål.

Artikel 13

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla bestämmelserna till kommissionen senast ett år efter det att förordningen träder i kraft, och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dessa.

▼M4

Artikel 14

Ändring av bilagorna

1. När ett ämne införs i konventionen eller protokollet ska kommissionen vid behov ändra bilagorna I, II och III i enlighet med detta.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 16.3.

2. När ett ämne införs i konventionen eller protokollet ska kommissionen vid behov ändra bilaga IV i enlighet med detta.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.3.

3. Kommissionen ska anta ändringar av de befintliga posterna i bilagorna I, II och III, inklusive anpassning av dem till vetenskapliga och tekniska framsteg.

([1]) Kommissionens beslut 2000/479/EG av den 17 juli 2000 om upprättandet av ett europeiskt register över förorenande utsläpp (EPER) i enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC) (EGT L 192, 28.7.2000, s. 36).

▼M4

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 16.3.

4. Kommissionen ska anta ändringar av de befintliga posterna i bilaga IV och ändringar av bilaga V, inklusive anpassning av dem till vetenskapliga och tekniska framsteg.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.3.

▼C1

Artikel 15

Behöriga myndigheter

Varje medlemsstat skall utse en eller flera behöriga myndigheter som skall ansvara för de administrativa uppgifter som följer av denna förordning. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka myndigheter som utsetts senast tre månader efter det att denna förordning träder i kraft.

Artikel 16

Kommitté för allmänna frågor

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 29 i direktiv 67/548/EEG i alla sakområden som omfattas av denna förordning, med undantag av sakområden som avser avfall.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

▼M4

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4, och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼C1

Artikel 17

Kommitté för avfallsärenden

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18 i direktiv 75/442/EEG i sakområden som avser avfall och som omfattas av denna förordning.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

▼M4

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼C1

Artikel 18

Ändringar i direktiv 79/117/EEG

I del B i bilagan till direktiv 79/117/EEG skall ”Svårnedbrytbara organiska klorföreningar”, punkterna 1–8, utgå.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼**M7**

BILAGA I

Del A – Ämnen som anges både i konventionen och i protokollet, samt ämnen som endast anges i konventionen

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Tetrabromdifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$			1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av tetrabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen, beredningar, och varor eller som en beståndsdel av flamskyddade delar av varor. 2. Genom undantag ska produktion, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: a) Utan att det påverkar tillämpningen av led b, varor och beredningar som innehåller koncentrationer av tetrabromdifenyleter på mindre än 0,1 viktprocent och som helt eller delvis produceras med hjälp av återvunnet material eller avfallsmaterial som förberetts för återvinning. b) Elektriska och elektroniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG (*). 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller tetrabromdifenyleter på villkor att varorna i fråga var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.
Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$			1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av pentabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen, beredningar och varor och som en beståndsdel av flamskyddade delar av varor. 2. Genom undantag ska produktion, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: a) Utan att det påverkar tillämpningen av led b, varor och beredningar som innehåller koncentrationer av pentabromdifenyleter på mindre än 0,1 viktprocent och som helt eller delvis produceras med hjälp av återvunnet material eller avfallsmaterial som förberetts för återvinning. b) Elektriska och elektroniska produkter som omfattas av direktiv 2002/95/EG. 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller pentabromdifenyleter på villkor att varorna i fråga var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

▼**M7**

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Hexabromdifenyleter $C_{12}H_4Br_6O$			1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av hexabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen, beredningar och varor och som en beståndsdel av flamskyddade delar av varor. 2. Genom undantag ska produktion, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: a) Utan att det påverkar tillämpningen av led b, varor och beredningar som innehåller koncentrationer av hexabromdifenyleter på mindre än 0,1 viktprocent och som helt eller delvis produceras med hjälp av återvunnet material eller avfallsmaterial som förberetts för återvinning. b) Elektriska och elektroniska produkter som omfattas av direktiv 2002/95/EG. 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller hexabromdifenyleter på villkor att varorna i fråga var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.
Heptabromdifenyleter $C_{12}H_3Br_7O$			1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av heptabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen, beredningar och varor och som en beståndsdel av flamskyddade delar av varor. 2. Genom undantag ska produktion, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: a) Utan att det påverkar tillämpningen av led b, varor och beredningar som innehåller koncentrationer av heptabromdifenyleter på mindre än 0,1 viktprocent och som helt eller delvis produceras med hjälp av återvunnet material eller avfallsmaterial som förberetts för återvinning. b) Elektriska och elektroniska produkter som omfattas av direktiv 2002/95/EG. 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller heptabromdifenyleter på villkor att varorna i fråga var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

▼**M7**

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallsalt ($O\text{-}M^+$), halid, amid och andra derivat, även polymerer)			1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av PFOS på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen och beredningar. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av PFOS i halvfabrikat av produkter eller varor eller delar av dem, om koncentrationen av PFOS lägre än 0,1 viktprocent, beräknat i förhållande till massan av strukturellt eller mikrostrukturellt urskiljbara delar som innehåller PFOS, eller för textilier eller andra belagda material, om mängden PFOS är lägre än 1 µg/m2 av det belagda materialet. 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller PFOS på villkor att varorna i fråga var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor. 4. Brandsläckningsskum som fanns på marknaden före den 27 december 2006 får användas fram till och med den 27 juni 2011. 5. Om mängden PFOS som släpps ut i miljön minimeras får produktion och utsläppande på marknaden tillåtas för följande ändamål, på villkor att medlemsstaterna rapporterar till kommissionen vart fjärde år om de framsteg som har gjorts när det gäller att eliminera PFOS: a) Fram till och med den 26 augusti 2015; som vätmedel för användning i kontrollerade elektropläteringssystem. b) I fotoresister eller antireflexbeläggning för fotolitografiska processer. c) I fotografiska ytskikt på film, filmpapper eller fotoplåtar. d) I medel för att förhindra dimbildning vid icke-dekorativ hårdförkromning (VI) i slutna system. e) I hydrauloljor inom flygindustrin. I de fall då undantagen enligt leden a–e avser produktion eller användning i en anläggning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG (**), ska man använda relevant bästa tillgängliga teknik för att förebygga och minimera utsläpp av PFOS som anges i den information som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 17.2 andra stycket i direktiv 2008/1/EG. Så snart ny information blir tillgänglig om användningar och säkrare alternativa ämnen eller teknik för användningarna i leden b–e ska kommissionen se över undantagen i andra stycket så att

▼M7

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
			i) användningen av PFOS avvecklas så snart som det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att använda säkrare alternativ, ii) ett undantag endast kan fortsätta att gälla för nödvändiga användningar för vilka det inte finns säkrare alternativ och där de åtgärder som vidtagits för att finna säkrare alternativ har rapporterats, iii) utsläppen av PFOS i miljön har minimerats, genom tillämpning av bästa tillgängliga teknik. 6. De standarder som har antagits av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) ska användas som provmetoder för att visa att ämnen, beredningar och varor överensstämmer med kraven i punkterna 1 och 2.
DTT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl)etan)	50-29-3	200-024-3	—
Klordan	57-74-9	200-349-0	—
Hexaklorocyklohexan, inbegripet lindan	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	200-401-2 206-270-8 206-271-3 210-168-9	—
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	—
Endrin	72-20-8	200-775-7	—
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	—
Hexaklorbensen	118-74-1	200-273-9	—
Klordekon	143-50-0	205-601-3	—
Aldrin	309-00-2	206-215-8	—
Pentaklorbensen	608-93-5	210-172-5	—
Polyklorerade bifenyler (PCB)	1336-36-3 med flera	215-648-1 med flera	Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/59/EG får varor som redan används när denna förordning träder i kraft användas.
Mirex	2385-85-5	219-196-6	—
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	—
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2	—

(*) EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.
(**) EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼M7

Del B – Ämnen som bara anges i protokollet

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
—			

▼C1

BILAGA II

Ämnen underkastade restriktioner

DEL A — Amnen som anges i både konventionen och protokollet

Ämne	CAS-nr	EC-nr	Restriktion
—			

DEL B — Ämnen som bara anges i protokollet

Ämne	CAS-nr	EC-nr	Restriktion

▼C1

BILAGA III

Ämnen som omfattas av bestämmelserna om utsläppsminskningar

Ämne (CAS-nr)
Polyklorerade dibenzo-p-dioxiner och dibenzofuraner (PCDD/PCDF)
Hexaklorbensen (HCB) (CAS-nr 118-74-1)
Polyklorerade bifenyler (PCB)
Polyaromatiska kolväten (PAH)
▼M7 Pentaklorbensen (CAS-nr 608-93-5).

▼**M6**

BILAGA IV

Ämnen som omfattas av bestämmelserna om avfallshantering i artikel 7

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Tetrabromdifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$			
Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$			
Hexabromdifenyleter $C_{12}H_4Br_6O$			
Heptabromdifenyleter $C_{12}H_3Br_7O$			
Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallsalt (O-M^+), halid, amid och andra derivat, även polymerer)			
Polyklorerade dibenzo-p-dioxiner och dibenzofuraner (PCDD/PCDF)			15 µg/kg (1)
DDT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl) etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Hexaklorocyklohexan, inbegripet lindan	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endrin	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Hexaklorbensen	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Klordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldrin	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Pentaklorbensen	608-93-5	210-172-5	50 mg/kg
Polyklorerade bifenyler (PCB)	1336-36-3 med flera	215-648-1	50 mg/kg (2)
Mirex	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg

▼**M6**

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

([1]) Gränsen beräknas som PCDD och PCDF enligt följande toxiska ekvivalentfaktorer (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

([2]) I tillämpliga fall ska den beräkningsmetod som fastställs i de europeiska standarderna EN 12766-1 och EN 12766-2 användas.

▼C1

BILAGA V

AVFALLSHANTERING

DEL 1 Bortskaffande och återvinning i artikel 7.2

Följande metoder för bortskaffande och återvinning, som finns fastställda i bilagorna IIA och IIB i direktiv 75/442/EEG, är tillåtna för de syften som avses i artikel 7.2 när de tillämpas på ett sådant sätt att innehållet i de långlivade organiska föroreningarna förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt:

D9 Kemisk-fysikalisk behandling.

D10 Förbränning på land.

R1 Användning som bränsle eller annan metod för att generera energi, med undantag för avfall som innehåller polyklorerade bifenyler.

▼M5

R4 Återanvändning/återvinning av metaller eller metallföreningar, på följande villkor: Åtgärderna begränsas till restprodukter från processer för järn- och stålframställning, t.ex. aska eller slam från rökgasrening, glödskal eller zinkhaltigt filterstoft från stålverk, stoft från rökgasreningssystem i kopparsmältverk och liknande avfall samt blyhaltiga urlakningsrester från framställning av andra metaller än järn, utom avfall som innehåller polyklorerade bifenyler. Åtgärderna begränsas till processer för återvinning av järn och järnlegeringar (i masugn, schaktugn och martinugn) och andra metaller än järn (i roterande Waelz-ugn, smältbad i vertikal eller horisontell ugn) under förutsättning att anläggningarna åtminstone uppfyller de gränsvärden för utsläpp av PCDD och PCDF som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ([1]) oavsett om processerna omfattas av det direktivet eller ej, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i direktiv 2000/76/EG där det är tillämpligt eller bestämmelserna i direktiv 96/61/EG.

▼C1

Förbehandling före destruktion och irreversibel omvandling i enlighet med denna del av bilagan kan utföras, förutsatt att ett ämne som anges i bilaga IV isoleras från avfallet och sedermera bortskaffas i enlighet med denna del i den här bilagan. ►M5 Då endast en del av en produkt eller avfall, såsom avfallsutrustning, innehåller eller är förorenad av långlivade organiska föroreningar, ska denna avskiljas och därefter bortskaffas i enlighet med kraven i denna förordning. ◄ Dessutom kan ompackning och tillfällig lagring ske före en förbehandling eller före destruktion eller irreversibel omvandling i enlighet med denna del i den här bilagan.

▼M2

DEL 2 Avfall och åtgärder som omfattas av artikel 7.4 b

Följande åtgärder är tillåtna för de system som avses i artikel 7.4 b beträffande det avfall som avses och som betecknas med en sexsiffrig kod enligt klassificeringen i kommissionens beslut 2000/532/EG ([2]).

▼M3

Förbehandling före permanent lagring enligt den här delen av bilagan får företas under förutsättning att ett ämne som isoleras från avfallet vid förbehandlingen sedermera bortskaffas enligt del 1 av denna bilaga. Dessutom får ompackning och tillfällig lagring äga rum före sådan förbehandling eller före den permanenta lagringen enligt denna del av denna bilaga.

([1]) EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

([2]) Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3). Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 2001/573/EG (EGT L 203, 28.7.2001, s. 18).

▼**M6**

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV [1]	Åtgärd
10	AVFALL FRÅN TERMISKA PROCESSER	Aldrin: 5 000 mg/kg Klordan: 5 000 mg/kg Klordekon: 5 000 mg/kg DDT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl)etan): 5 000 mg/kg Dieldrin: 5 000 mg/kg Endrin: 5 000 mg/kg Heptabromdifenyleter ($C_{12}H_3Br_7O$) Heptaklor: 5 000 mg/kg Hexabromobifenyl: 5 000 mg/kg Hexabromdifenyleter ($C_{12}H_4Br_6O$) Hexaklorbensen: 5 000 mg/kg Hexaklorcyklohexan, inbegripet lindan: 5 000 mg/kg Mirex: 5 000 mg/kg Pentabromdifenyleter ($C_{12}H_5Br_5O$) Pentaklorbensen: 5 000 mg/kg Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS) ($C_8F_{17}SO_2X$) (X = OH, metallsalt (O-M^+), halid, amid och andra derivat, även polymerer) Polyklorerade bifenyler (PCB) [5]: 50 mg/kg Polyklorerade dibenzo-p-dioxiner och dibenzofuraner (PCDD/PCDF) [6]: 5 mg/kg Tetrabromdifenyleter ($C_{12}H_6Br_4O$) Toxafen: 5 000 mg/kg	Permanent lagring får endast förekomma om samtliga villkor som anges nedan uppfylls: 1. Lagringen sker i en av följande lokaler: — säkra, djupa, hårda berggrundsformationer under jord, — saltgruvor, eller — avfallsupplag för miljöfarligt avfall, förutsatt att avfallet är solidifierat eller stabiliserat, om tekniskt möjligt, på det sätt som krävs för klassificering av avfallet enligt underkapitel 1903 i beslut 2000/532/EG. 2. Bestämmelserna i rådets direktiv 1999/31/EG [3] och i rådets beslut 2003/33/EG [4] iakttas. 3. Det har visats att den aktuella åtgärden är att föredra från miljösynpunkt.
10 01	Avfall från kraftverk och andra förbränningsanläggningar (utom 19)		
10 01 14 * [2]	Bottenaska, slagg och pannaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen		
10 01 16 *	Flygaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen		
10 02	Avfall från järn- och stålindustri		
10 02 07 *	Fast avfall från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 03	Avfall från aluminiumsmältverk		
10 03 04 *	Slagg från primär smältning		
10 03 08 *	Saltslagg från sekundär smältning		
10 03 09 *	Svart slagg från sekundär smältning		
10 03 19 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 03 21 *	Annat partikelformigt material och stoft (även stoft från kulkvarnar) som innehåller farliga ämnen		
10 03 29 *	Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg som innehåller farliga ämnen		
10 04	Avfall från blysmältverk		
10 04 01 *	Slagg från primär och sekundär smältning		
10 04 02 *	Slagg och avdraget material från primär och sekundär smältning		

▼**M6**

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV (1)	Åtgärd
10 04 04 *	Stoft från rökgasrening		
10 04 05 *	Annat partikelformigt material och stoft		
10 04 06 *	Fast avfall från rökgasrening		
10 05	Avfall från zinksmältverk		
10 05 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 05 05 *	Fast avfall från rökgasbehandling		
10 06	Avfall från kopparsmältverk		
10 06 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 06 06 *	Fast avfall från rökgasrening		
10 08	Avfall från andra icke-järnsmältverk		
10 08 08 *	Saltslagg från primär och sekundär smältning		
10 08 15 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 09	Avfall från järngjuterier		
10 09 09 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
16	AVFALL SOM INTE ANGES PÅ ANNAN PLATS I FÖRTECKNINGEN		
16 11	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material		
16 11 01 *	Kolbaserad infodring och kolbaserade eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		
16 11 03 *	Annan infodring och andra eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		

▼**M6**

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV (1)	Åtgärd
17	BYGG- OCH RIVNINGSAVFALL (ÄVEN UPPGRÄVDA MASSOR FRÅN FÖRORENADE OMRÅDEN)		
17 01	Betong, tegel, klinker och keramik		
17 01 06 *	Blandningar eller separata fraktioner av betong, tegel, klinker och keramik som innehåller farliga ämnen		
17 05	Jord (även uppgrävda massor från förorenade områden), sten och muddermassor		
17 05 03 *	Jord och sten som innehåller farliga ämnen		
17 09	Annat bygg- och rivningsavfall		
17 09 02 *	Bygg- och rivningsavfall som innehåller PCB, med undantag av utrustning som innehåller PCB		
17 09 03 *	Annat bygg- och rivningsavfall som innehåller farliga ämnen		
19	AVFALL FRÅN AVFALLSHANTERINGSANLÄGGNINGAR, EXTERNA AVLOPPSRENINGSVERK OCH FRAMSTÄLLNING AV DRICKSVATTEN ELLER VATTEN FÖR INDUSTRIÄNDAMÅL		
19 01	Avfall från förbränning eller pyrolys av avfall		
19 01 07 *	Fast avfall från rökgasrening		
19 01 11 *	Bottenaska och slagg som innehåller farliga ämnen		

▼**M6**

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ([1])	Åtgärd
19 01 13 *	Flygaska som innehåller farliga ämnen		
19 01 15 *	Pannaska som innehåller farliga ämnen		
19 04	Förglasat avfall och avfall från förglasning		
19 04 02 *	Flygaska och annat avfall från rökgasrening		
19 04 03 *	Icke-förglasad fast fas		

([1]) Dessa gränser gäller uteslutande för avfallsupplag för miljöfarligt avfall och gäller inte permanenta lagringsutrymmen under jord för farligt avfall, däribland saltgruvor.
([2]) Varje avfall som har markerats med en asterisk (*) betraktas som farligt avfall i enlighet med direktiv 91/689/EEG, och omfattas av bestämmelserna i det direktivet.
([3]) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.
([4]) EGT L 11, 16.1.2003, s. 27.
([5]) Den beräkningsmetod som fastställs i de europeiska standarderna EN 12766-1 och EN 12766-2 ska användas.
([6]) Gränsen beräknas som PCDD och PCDF enligt följande toxiska ekvivalentfaktorer (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003